

Tiesas (virspalāta) 2011. gada 21. decembra spriedums (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), High Court of Ireland — Apvienotā Karaliste un Īrija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — N. S. (C-411/10)/Secretary of State for the Home Department un M. E. (C-493/10), A. S. M., M. T., K. P., E. H./Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

(Apvienotās lietas C-411/10 un C-493/10) ⁽¹⁾

(Savienības tiesības — Principi — Pamattiesības — Savienības tiesību īstenošana — Necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās aizliegums — Kopējā Eiropas patvēruma sistēma — Regula (EK) Nr. 343/2003 — “Drošu valstu” jēdziens — Patvēruma meklētāja nosūtīšana uz atbildīgo dalībvalsti — Pienākums — Apstrīdams pieņēmums, ka šī dalībvalsts ievēro pamattiesības)

(2012/C 49/13)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesas

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) un High Court of Ireland

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: N. S. (C-411/10), M. E., A. S. M., M. T., K. P., E. H. (C-493/10)

Atbildētāji: Secretary of State for the Home Department (C-411/10), Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform (C-493/10)

Piedaloties: Amnesty International Ltd and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK) (C-411/10), United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) (UK) (C-411/10), Equality and Human Rights Commission (EHRC) (C-411/10), Amnesty International Ltd and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (IRL) (C-493/10), Apvienoto Nāciju Augstajam komi-sāram bēgļu jautājumos (UNHCR) (IRL) (C-493/10)

Priekšmets

(C-411/10)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Court of Appeal (England & Wales) — (Apvienotā Karaliste) — Padomes 2003. gada 18. februāra Regulas (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 50, 1. lpp.), 3. panta 1. un 2. punkta, kā arī III nodaļas tiesību normu interpretācija — Obligāto standartu patvēruma meklētāju uzņemšanai, kas izklāstīti Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvas 2003/9/EK, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai (OV L 31, 18. lpp.), Padomes 2004. gada 29. aprīļa

Direktīvas 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 304, 12. lpp.) un Padomes 2005. gada 1. decembra Direktīvas 2005/85/EK par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu (OV L 326, 13. lpp.), noteikumos, interpretācija — Procedūra, ar kuru nosaka dalībvalsti, kura ir atbildīga par Afganistānas pilsoņa iesniegtā patvēruma pieteikuma izskatīšanu — Pamattiesību pārkāpuma risks gadījumā, ja atbildību uzņemas iepriekš atbildīgā dalībvalsts — Patvēruma meklētājam Pamattiesību hartas un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas noteikumos piešķirtās aizsardzības raksturs un piemērojāmība

(C-493/10)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — High Court of Ireland — Lūgums interpretēt 3. panta 2. punktu un 18. pantu Padomes 2003. gada 18. februāra Regulā (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 50, 1. lpp.) — Procedūra tās dalībvalsts noteikšanai, kas ir atbildīga par dažādu trešo valstu pilsoņu (Afganistāna, Irāna un Alžīrija) patvēruma pieteikumu izskatīšanu — Dalībvalsts pienākums uzņemties atbildību par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 343/2003 3. panta 2. punktu, gadījumā ir patvēruma meklētāja pamattiesību pārkāpuma risks un/vai dalībvalstī, kas ir atbildīga par pieteikuma izskatīšanu saskaņā ar minētajā regulā noteiktajiem kritērijiem, netiek piemērotas minimālās normas, kas ir noteiktas Direktīvas 2003/9/EK, 2004/83/EK un 2005/85/EK

Rezolutīvā daļa:

1. ar dalībvalsts saskaņā ar Padomes 2003. gada 18. februāra Regulas (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, 3. panta 2. punktu pieņemtu lēmumu par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, par kura pieņemšanu atbilstoši šīs regulas III nodaļā noteiktajiem kritērijiem tā nav atbildīga, tiek īstenotas Savienības tiesības LES 6. panta un/vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 51. panta izpratnē;
2. Savienības tiesībās tiek liegts piemērot neapstrīdamu pieņēmumu, ka dalībvalsts, kura Regulas Nr. 343/2003 3. pantā ir norādīta par atbildīgo, ievēro Eiropas Savienības pamattiesības;

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pants ir interpretējams tādejādi, ka dalībvalstīm, ieskaitot valsts tiesas, ir pienākums neno-sūtīt patvēruma meklētāju uz “atbildīgo dalībvalsti” Regulas Nr. 343/2003 izpratnē gadījumos, kad tās nevar nezināt, ka siste-mātiski trūkumi patvēruma piešķiršanas procesā un patvēruma

meklētāju uzņemšanas apstākļos šajā dalībvalstī rada nopietnus un pierādītus iemeslus uzskatīt, ka patvēruma meklētājam radīsies reāli draudi tikt pakļautam necilvēciskai vai pazemojošai attieksmei šīs tiesību normas izpratnē;

saglabājot tiesības pašai izskatīt Regulas Nr. 343/2003 3. panta 2. punktā paredzēto pieteikumu, nespēja nosūtīt patvēruma meklētāju uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti, kad šī valsts ir noteikta par atbildīgo dalībvalsti saskaņā ar šīs regulas III nodaļas kritērijiem, nosaka dalībvalstij, kurai būtu jāveic šī nosūtīšana, pienākumu turpināt minētās nodaļas kritēriju pārbaudi, lai noskaidrotu, vai pārējie kritēriji neļauj noteikt citu dalībvalsti par atbildīgu izskatīt patvēruma pieteikumu;

tomēr ir svarīgi, lai dalībvalsts, kurā atrodas patvēruma meklētājs, rūpētos par to, lai situācija, kurā tiek pārskatīti šī patvēruma meklētāja pamattiesības, netiktu pasliktināta, veicot nesaprātīgi garu atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procesu. Vajadzības gadījumā tās pienākums ir pašai izskatīt pieteikumu saskaņā ar Regulas Nr. 343/2003 3. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem;

3. Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 1., 18. un 47. pants neliek sniegt citādāku atbildi;
4. ciktāl iepriekšējie jautājumi attiecas uz Lielbritānijas un Ziemeļrijas Apvienotās Karalistes pienākumiem, 30. protokola par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas piemērošanu Polijas Republikai un Apvienotajai Karalistei ņemšana vērā neietekmē atbildes, kas sniegtas uz lietā C-411/10 uzdoto no otrā līdz sestajam jautājumam.

⁽¹⁾ OV C 274, 09.10.2010.
OV C 13, 15.01.2011.

Tiesas (virspalāta) 2011. gada 21. decembra spriedums (Bundesverwaltungsgericht (Vācija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tomasz Ziolkowski (C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja (C-425/10)/Land Berlin

(Apvienotās lietas C-424/10 un C-425/10) ⁽¹⁾

(Personu brīva pārvietošanās — Direktīva 2004/38/EK — Pastāvīgas uzturēšanās tiesības — 16. pants — Likumīga uzturēšanās — Uzturēšanās saskaņā ar valsts tiesībām — Uzturēšanās periods, kas pavadīts pirms attiecīgā pilsoņa izcelsmes dalībvalsts pievienošanās Savienībai)

(2012/C 49/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prašītāji: Tomasz Ziolkowski (C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja (C-425/10)

Atbildētāja: Land Berlin

pieņemoties: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bundesverwaltungsgericht — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (OV L 158, 77. lpp.) 16. panta 1. punkta pirmā teikuma interpretācija — Savienības pilsonis, kas ir vairāk nekā piecus gadus likumīgi saskaņā ar uzņemošās dalībvalsts tiesībām uzturējies šajā valstī, bet šajā periodā nekad nav izpildījis Direktīvas 2004/38/EK 7. pantā noteiktos nosacījumus — Jēdziens “likumīga uzturēšanās” — Uzturēšanās, kuras ilgums ir pieci gadi tikai tad, ja tiek ieskaitīti laika posmi, kas pagājuši pirms ieinteresētās personas izcelsmes valsts iestāšanās Eiropas Savienībā — Pastāvīgu uzturēšanās tiesību iegūšanai vajadzīga uzturēšanās laika posma noteikšana

Rezolutīvā daļa:

1. Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 16. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Savienības pilsonis, kas ir uzturējies vairāk nekā piecu gadu ilgu laikposmu uzņēmajās dalībvalsts teritorijā tikai saskaņā ar šīs valsts tiesībām, nevar tikt uzskatīts par tādu, kas ir ieguvis pastāvīgas uzturēšanās tiesības saskaņā ar šo tiesību normu, lai arī šīs uzturēšanās laikā viņš neatbilda nosacījumiem, kas ir paredzēti šīs pašas direktīvas 7. panta 1. punktā;
2. trešās valsts pilsoņa uzturēšanās periodā dalībvalsts teritorijā, kas ir pavadīti pirms šīs trešās valsts pievienošanās Eiropas Savienībai, ja nav speciālu tiesību normu Pievienošanās aktā, ir jāņem vērā pastāvīgas uzturēšanās tiesību iegūšanai atbilstoši Direktīvas 2004/38 16. panta 1. punktam, ja vien tie ir pavadīti saskaņā ar šīs direktīvas 7. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

⁽¹⁾ OV C 301, 06.11.2010.